

TIL STUDENTEN MARTIN.

Mel.: Jeg er havren

**Der i dag er noget dejligt hændt.
Det er MARTIN – HAN ER NU STUDENT!
Sidste bog er blevet smækket i.
Det var rigtig noget, han ku' li'!**

**Da til lærdom han var grydeklar,
Aunslev skole ganske egnet var.
Læse, regne og lidt fodboldspil –
det ku' Martin sagtens holde til!**

**Men af lektier blev der fler' og fler',
Det var ikke lyst og løjer mer'.
skønt friskole lyder ganske rart,
frihed var der ikke, så han snart.**

**Så til Vejstrup gik hans drømme hen.
Sport, musik det ville han igen.
Det var skønt at spille på guitar
mellem alle lektierne, man har.**

**Og på Vejstrup fik så Martin lært,
springe vildt det er slet ikke svært.
Li' så let som sprog, matematik.
Det var bare Vejstrup gymnastik.**

**Men en disciplin der mangled' der.
Det var, hvordan springe ned af træ'r.
Martin dumpede så med et brag.
Det var no't, der gjorde mer' end AV!**

**På gymnasiet så Martin kom
- oldtidskundskab syntes ikke om –
handel skiftede han hurtigt til,
og om verdens marked ved en del!**

**Du med huen har i dag lagt låg
på din lærdoms store sammenkog.
Hvad du blive vil, vi ikke ved –
men du er din egen lykkes smed.**

**Vore ønsker de skal følge dig
om AT FINDE RETTE LEVEVEJ
om AT FINDE LYKKE OG LIDT HELD
om AT DU TILFREDS BLI'R MED DIG SELV!**

Morfar og mormor.